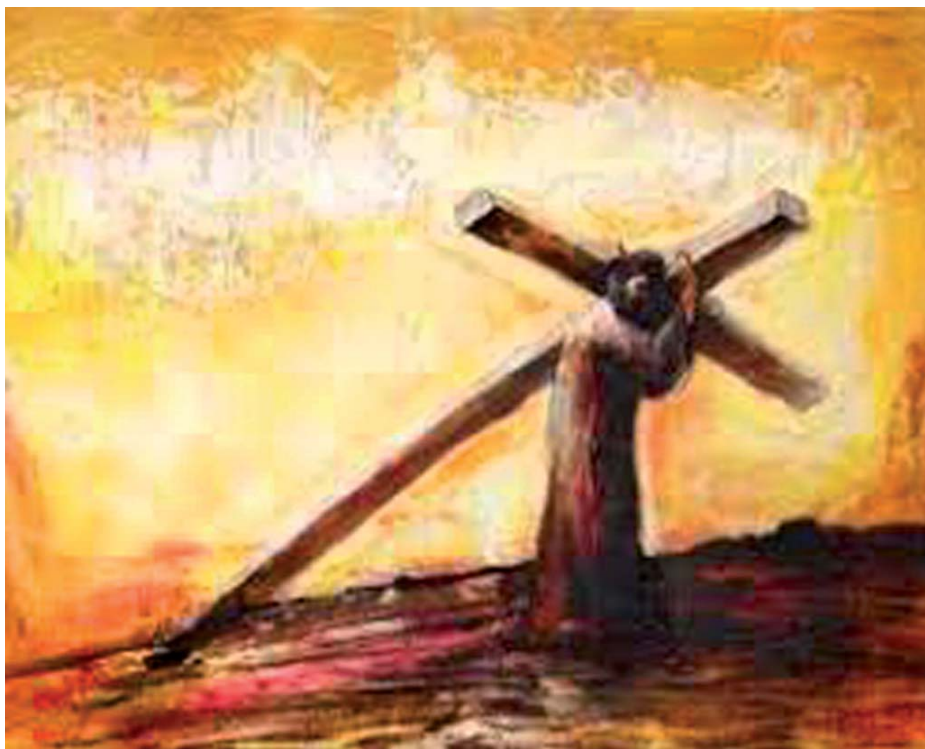

Farní měsíčník

březen 2022 ● číslo 3 ● 27. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„On sám na svém těle vzal naše hříchy na kříž, abychom zemřeli hříchům a ožili spravedlnosti. Jeho rány vás uzdravily!“ (1P 2, 24)

Opět nám postní doba může proklouznout mezi prsty? Rádi byste něco změnili, ale chybí nám motivace a nevíme, kde začít? Téměř všechno si odpíráš, chodíš na křížovou cestu a třikrát denně se modlíš, ale nevidíš ve svém životě žádnou změnu? Zde je 5 originálních způsobů, jak tento čas opravdu dobře prožít.

1) MILUJ Boha ze všech sil

„Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou. (Mk 12, 28-30)

Pokud tedy chceš v postní době dosáhnout skutečné proměny, **investuj do svého vztahu s Bohem**. Odstraň vše, co ti stojí v cestě k jednotě s Ním. Věnuj mu svůj čas! Přijímej jeho pozvání na setkání s Ním ve svátostech, čtejí Písma svatého...

2) Poznávaj význam UMUČENÍ

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby

žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3, 16)

Ježíš Kristus dal svůj život, aby sňal hříchy celého světa. Za všechny hříchy každého jednotlivého člověka. Pro mě i pro tebe. Když si to uvědomíte, zjistíte, že Kristus vás svou smrtí již pozval ke spáse. **Nikdo tě nemiluje tak jako On!** Pečlivě se připrav ke zpovědi a smíř se s Bohem.

3) Jez sladkosti, ale ODPOUŠTĚJ

„Jako Boží vyvolení - svatí a milovaní - se tedy odějte srdečným milosrdenstvím, laskavostí, pokorou, tichostí, trpělivostí, snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li někdo vůči druhému výtku: jak Pán odpustil vám, tak i vy!“ (Kol 3,12-13)

Pokud si máš vybrat mezi snědením tyčinky a usmířením se sousedem - ani o tom nepřemýšlej. Jez tyčinku, ale miluj a odpouštěj!

4) Prožij KŘÍŽOVOU CESTU

na pobožnosti, ale hlavně jako cestu ke svobodě odříkáním

„Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.“ (Mt 16,24)

Pokud cítíš potřebu přinášet oběti, překračovat svou komfortní zónu, žít život s výzvami - KŘÍŽOVÁ CESTA je pro tebe. Společně v opuštění pohodlí, rozjímání, tichu a modlitbě na nás čeká sám Bůh. A také ve **vykročení na cestu svobody svým obrácením**. Udělej si seznam činností, které tě obírají o svobodu a odřekni si je. Mohou to být: spánek - ležení dlouho ráno, ponocování večer...; média - nadměrné sledování sociálních sítí, videí i křesťanských zpravodajství...; životní styl - pití kávy, jednutí dobrot, přesun autem na krátkou vzdálenost...; kontakty - přílišné textování, dlouhé telefonní hovory, klepy... Pak už nemáte masky, můžete se podívat do Ježíšovy tváře a vidět sami sebe.

5) Vyhledej TICHU

„Pane, ty mě pronikáš a znáš (...). Vždyť jsi utvořil mé ledviny, utkal jsi mě v lůně mé matky. Děkuji ti, že jsi mě tak nádherně stvořil.“ (Ž 139,13-14)

Dopřej si chvílku oddechu. Zastav se a zamysli se nad svými vztahy, prací, životním tempem i jarním probuzením přírody. **V tichu je Bůh nejlepe vidět a mluví nejhlasitěji**. Ježíš se před svou smrtí modlil v Olivové zahradě.

5 způsobů, jak prožít plodný půst, je hodně? Stačí si zapamatovat jednu věc. **Že žijeme, abychom se naučili milovat jako Ježíš**.

Ať nás k svědomité přípravě na velikonocní dění sám Pán povzbudí a posilní slovy mešní modlitby: *Ty nám vždy znovu dáváš milost pokání, ty chceš, abychom se připravovali v zbožnosti a horlivé lásce na slavnost velikonočních tajemství. V nich jsme dostali počátek tvého života, v nich rosteme k plnosti tvého synovství.*

K tomu vám žehná o. Emil.

DUCHOVNÍ SLOVO

POSTNÍ DOBA NÁM NELAHOĐÍ

Postní doba nám nelahodí. Ale je to takový budíček pro duši...

Nadbytek nás dezorientuje

„Zatrubte na polnici, nařídte půst“, říká prorok Joel (Jl 2,15). Postní dobu zahajuje pronikavý zvuk polnice, který uším ale nelahodí. Tento mocný zvuk má nasměrovat náš život, který stále ubíhá, ale často nevíme kam. Volá, abychom zastavili, vykročili k podstatnému a postili se od nadbytečností, které působí roztrápenost. Je to budíček pro duši.

Máme namířeno jinam

Zvuk tohoto budíku provází stručný a zarmoucený vzkaz, který Pán předává prorokovými ústy: „Obráťte se ke mně“. Obráťte se. Máme-li se obrátit, znamená to, že jsme měli namířeno jinam. Postní doba je časem znovu objevení životního kurzu. Stejně jako při chůzi je totiž na naší životní dráze opravdu důležité neztratit ze zřetel cíl.

Každý z nás se může ptát: hledám kurz své životní cesty? Anebo mi stačí žít ze dne na den, myslet jen na to, abych se měl dobře, vyřešil nějaký ten problém a trochu se pobavil? A jaký je ten kurz? Možná snaha o zdraví, o kterém mnozí tvrdí, že je nejpřednější, ale které dříve či později stejně pomine? Možná majetek a blahobyt? Kvůli tomu však na světě nejsme. Obráťte se ke mně, praví Pán. Ke mně. Cílem naší cesty světem je Bůh. Kurz je třeba zaměřit k Němu.

Z věcí, po kterých se pídíš, nezůstane vůbec nic

K novému objevení tohoto kurzu je nám na začátku postní doby nabízeno znamení: popelec na čelo. Je to znamení, které nám umožňuje přemýšlet o tom, co nosíme v hlavě. Naše myšlenky často sledují nedůležité věci, které přicházejí a odcházejí. Jemná vrstva popela, kterou přijmeme, má delikátně a pravdivě naznačit, že ze spousty věcí, které nosíš v hlavě a po kterých se každodenně sháníš a pídíš, nezůstane vůbec nic. Jakkoli se namáháš, žádný majetek si s sebou ze života neodneseš. To, co na zemi získáš, se rozplyne jako prach ve větru. Majetky jsou provizorní, moc pomine a úspěch se vytratí.

Na cestě obrácení k podstatnému nám nabízí evangelium tři kroky: „almužnu“ – konkrétní dobročinnou lásku k druhým, modlitbu a půst...

Zpracováno podle promluvy papeže Františka na Popeleční středu 6. 3. 2019

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ÚNOR 2022

Pohřbeni byli:

Jiřina Ovesná (80 let)
Františka Solařová (82 let)

Bylo:

- Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)
- Svatoblažské požehnání
- Udělování svátosti Pomazání nemocných
- Fatimská pobožnost
- Chvály
- Modlitby za nenarozené děti

Svatoblažské požehnání

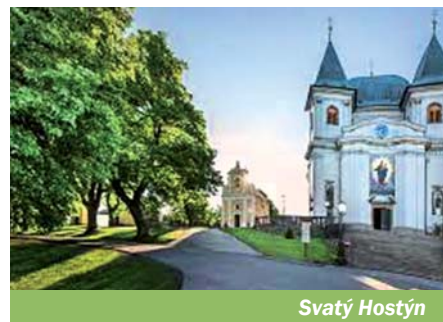
Bude:

- 2. 3. Popeleční středa – den přísného půstu, mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod.
- Křížové cesty – pátek v 16. 20 hod., neděle ve 14. 00 hod.
- Nikodémovy noci – každý pátek v postní době po mši sv. do 21. 00 hod.
- 5. 3. Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 13. 3. Fatimská pobožnost – mše sv. v 15. 00 hod.
- 19. 3. Slavnost sv. Josefa – mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod., po večerní mši sv. chvály
- 25. 3. Slavnost Zvěstování Páně – mše sv. v 7. 30 a 17. 00 hod.

Od 1. 4. změna času – mše sv. v 18. 00 hod.

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE V BRUMOVĚ-BYLNICI

- 1. 3. FAŠANKY v Denním stacionáři v 9.30 hod.
- 9. 3. TRÉNINK SLOVNÍ ZÁSObY PRO KAŽDÝ VĚK v 9.30 hod.
- 15. 3. Hovory o víře v 9.30 hod.
- 23. 3. Drátkování v 9.30 hod.
- 30. 3. Společenská hra Bingo v 9. 30 hod.

Svatý Hostýn

PĚŠÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

I v letošním roce se uskuteční již tradiční pěší pouť na svatý Hostýn. Přihlašovat se můžete jako obvykle a to u Stanislava Strnady, TEL.: 737 196 307.

V letošním roce je možnost ubytování i v poutním domě 1 a 2. Kdo by měl zájem o tyto pokoje, ať se přihlásí nejpozději do 20. března. Potom musíme volné pokoje vrátit. Máme totiž blokován všechny pokoje. Děkuji za pochopení.

Na ubytování v poutním domě 3 (1 – 3 lůžkové pokoje) se lze přihlásit do 19. června.

Při přihlašování je nutné uvést jméno a příjmení, přesnou adresu, datum narození a číslo občanského průkazu.

Cena za ubytování se zvýšila – viz níže.

Ceník ubytování od 1. ledna 2022:

(Cena za 1 - 2 noci/3 a více nocí)

Poutní dům č.1

Dospělí: 330/280 Kč

Dítě do 15 let:230/200 Kč

Poutní dům č.2

Vícelůžkový pokoj: 230/200 Kč

Postel a spací pytel: 170/150 Kč

Poutní dům č.3

Jednolůžkový pokoj s příslušenstvím: 450/400 Kč

Dvou a třílůžkový pokoj s příslušenstvím: 400/350 Kč

Přistýlka na pokoji s příslušenstvím: 200/180 Kč

K ceně je nutno připočítat poplatek obci, který činí 10 Kč/osoba/noc (od 1. ledna 2020).

Strnad Stanislav

VÍC – NEŽ ALL INCLUSIVE – HOSTÝN

Minulý rok nás naši známí A+F (velké Ď) na poslední chvíli přemluvili k pěší pouti na Hostýn. Jezdíme s nimi pouť na kolech – po stejné trase, ale pěšky to bylo poprvé a ještě s doprovodem otce Emila. Píšu 1* Staňovi, protože za ty roky už to má organizačně výborně zvládnuté a zmapované ča-

sově do minuty. Obdivuji všechny, kteří se rozhodnou jít – za každého počásí - od mladých, celých rodinných klanů, až po ty „dříve narozené“. Každá menší či větší námaha, oběť (i za cenu puchýřů ze špatně zvoleného obutí – a někdo se v tom 100% najde) je vykoupěna přímluvou za naše blízké, za naše radosti i starosti, nemoci..., které nese-me k Panně Marii. Pokud jste na vážkách a už roky hledáte odvahu a nezláká vás parta ač různorodých, více či méně „ukecaných“ lidiček, „procházká“ naší nádhernou přírodou, spousta nových zážitků, nocování v Kašavě... tak mám za sebe jeden trumf = KLIDNÝ OBYČEJNÝ SOBOTNÍ ČAS PŘÍTOMNOSTI NA HOSTÝNĚ – ať už ho strávíte jakkoliv. To se nedá popsat, to se musí zažít! (Teď se mi vybavuje vzpomínka na Hostýn z dětství: zpověď, mše, křížová cesta – z ní úprk na rozhlednu, vodní kaple, požehnání, cukrový růženec ve stáncích a dom – noó, tak to nebylo ončo). Malá strategická poznámka – všimla jsem si, že ty pěší hrdinky (až na výjimky) - jsou většinou ženy. Kde jsou ty druhé drahé polovičky? Co to pojmout jako novou příležitost rozvíjení našich oslabených vztahů v rodinách společně prožitými chvílemi...to je bohatství, které žije každý vztah. Pokud vám to letos „vyjde“, třeba se potkáme v červnu se „Závraňan“ nebo v červenci s „Brumovjan“.

P.S. NEBOJTE SE NĚCO ZMĚNIT. MOŽNÁ I SEBE. UŽ I SNAHA SE CENÍ.

Katka K.

POUTNICKÉ POLSKO – LICHEŇ

Tímto pojednáním o Lichni pokračujeme podruhé v cyklu Poutnické Polsko.

Licheň je obec s 1500 obyvateli, ležící ve východní části Velkopolského vojvodství nedaleko města Konin. Od pol. 19. stol. se zde nachází Sanktuárium Matky Boží Licheňské. V současnosti je to jedna z největších Mariánských svatyní v Polsku. Uctívá se zde zářný obraz Matky Boží Licheňské, který je od r. 2006 umístěný nad hlavním oltářem baziliky. Se stavbou kostela se začalo 22.6.1994. Stavba byla financována z darů věřících z Polska i od Poláků žijících ve světě. Papež Jan Pavel II. v r. 1999 Licheň navštívil a požehnal rozestavěnému kostelu. Kostel byl vysvěcen 12.6.2004 a 25.2.2005 propůjčil papež Jan Pavel II. kostelu titul bazilika minor. Jedná se o největší, nejdelší (120 m), nejširší (77 m) a nejvyšší (97 m) polský chrám. Má také největší vnitřní objem (268 800 m³), největší podlahovou plochu (8290 m²) a největší kapacitu návštěvníků (17000, z toho

Licheň - bazilika

2000 sedících) v Polsku. Bazilika má také nejvyšší věž v Polsku (141,5 m) a do jejího vyhlídkového ochozu ve výšce 114 m vede 762 schodů. K bazilice vede schodiště se 33 schody. Bazilika má 365 oken, 52 dveřních otvorů, její klenba spočívá na 12 sloupech a 4 pilíře nesou kopuli. Zvonice baziliky nese největší zvon v Polsku vážící 14770 kg a jeho srdce váží 400 kg. V bazilice se nachází největší varhany v Polsku (mají celkem 157 reálných hlasů a 12323 píšťal). Na prostranství před bazilikou se může shromáždit až 250 tis. lidí. Na stavbu baziliky bylo použito 6,5 mil. cihel. Bazilika má 2 patra, 3 kúry a průměr kopule baziliky dosahuje 25 m. V dolní části baziliky, která byla dokončena r. 1996, najdeme plno svícnu z křišťálu, její vnitřní stěny jsou zdobené zlatými freskami a vnější stěny jsou obloženy deskami se jmény věřících, kteří svými dary podpořili stavbu kostela. Vícebarevná podlaha je vyrobena z mramorových desek, dovezených ze všech koutů světa. V dolní části baziliky nalezneme 5 kaplí: kapli Nejsvětější Trojice, kapli Sto osmi mučedníků, kapli sv. Stanislava Papczyňského, kapli Turínského plátna a kapli sv. Jana Pavla II. Před bazilikou je největší socha papeže Jana Pavla II., která kdy byla vytvořena – je vysoká 9 m, je z bronzu, váží 8 tun a jejím autorem je krakovský sochař Marian Konieczny. V blízkém okolí Licheňské baziliky se nachází ještě kaple Svatého kříže, kostel Matky Boží Čenstochovské a kostel sv. Doroty (který byl vysvěcen r. 1857). Vedle baziliky se ještě nachází **Golgota**, tj. 25 m

Licheň-Golgota

vysoká kamenná hora, na jejímž vrcholu je vidět kříž a postavy Matky Boží a sv. Jana. Vznikla v letech 1976-1985, mj. z velkého počtu balvanů. Na Golgotě jsou umístěny zastavení křížové cesty a řada umělých jeskyní, ve kterých byly umístěny kaple. Je tu kaple Getseman-ské zahrady, kaple Bičování, kaple Nena-rozených dětí, kaple Jidášovy zrady, kaple Božího hrobu a kaple Nanebevze-tí P. Marie.

Zjevení Panny Marie v Lichni – historie svatyně je spojena s malým obrazem Matky Boží, který byl zavěšen v r. 1842 v nedalekém lese Tomaszem Kłossowským, účastníkem bitvy v Lipsku a kovářem z nedaleké obce Izabelin. Malba byla umístěna v kapli na borovici v Grąblińském lese 2 km od Lichně. Obraz byl namalován asi koncem 18. stol. neznámým malířem na modřinové desce. Obraz zobrazuje Nejsvětější Pannu Marii. Kolem roku 1850 měl místní pastýř Mikołaj Sikatka několikrát před touto malbou zjevení Matky Boží. Dala mu zprávu, která volá po modlitbě a obrácení, a povel k přesunutí obrazu na místo, které je vhodnější. Zpočátku nikdo pastýři nevěřil. Situace se změnila, když ve stejném roce epidemii cholery oznámila při svém zjevení Matka Boží. Obyvatelé se na modlitbě za zdraví začali shromažďovat ve velkém množství. Svědectví o četných uzdraveních znamenala, že církevní autority nařídily, aby obraz přenesli do kostela sv. Doroty v Lichni dne 29.9.1852.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

PROČ SE MODLIT KŘÍŽOVOU CESTU?

Modlitba křížové cesty není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami.

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Pán Ježíš svým učedníkům: „*Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!*“ (Mt 28,20). Tím ale řekl totéž i všem generacím věřících, vždyť on žije a je „*stejný včera i dnes i navěky*“ (Žid 13,8). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj.

A proč v křížové cestě rozjímáme i nad zastaveními, která nejsou doložena svědectvím Písma? Odpověď je prostá: sám lidský život vytvořil tato zastavení, ve kterých lidé nechtěli zůstat sami. Dnes už nejsme schopni zrekonstruovat Ježíšovu cestu od Piláta až na Golgotu přesně krok za krokem. Ale zastavení, která vytvořila křesťanská tradice, jsou vyjádřením víry, že Ježíš je s námi v každé situaci, i když to necítíme, a že může všechny těžké chvíle našeho života proměnit svou mocnou přítomností. Modlitba křížové cesty je tedy příležitost, abychom ho na své vlastní cestě rozpoznali; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale jako toho, kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.

Vojtěch Kodet,

Křížová cesta/Jeho rány nás uzdravily

ROZTRHNĚME SVÁ SRDCE

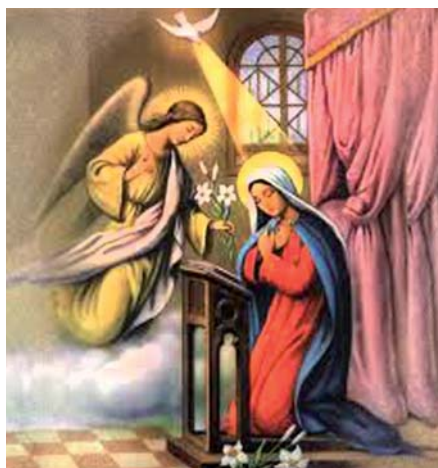
Slova proroka Joela jsou silná a náročná. „Roztrhněte svá srdce, a ne šaty. Obráťte se k Hospodinu, svému Bohu.“ Je to pozvání pro všechnen lid, nikdo není vyloučen. Roztrhněte svá srdce, a ne šaty – ne umělým pokáním bez dopadu na budoucnost. Roztrhněte svá srdce, a ne šaty – ne formálním postem a úkony zaměřenými k vlastní spokojenosti. Roztrhněte svá srdce, a ne šaty – ne povrchní a sobeckou modlitbou, která neproniká do našeho vlastního života tak, aby se ho mohl dotknout Bůh. Roztrhněte svá srdce tak, abyste spolu se žalmistou řekli: „Zhřešili jsme.“ „Zraněním duše je hřích. Ubohý zraněný, poznej svého Lékaře! Ukaž mu rány svých vin. A jelikož jemu nejsou skryty naše tajné myšlenky, dej mu zaslechnout lkání svého srdce. Svými slzami jej pohni k soucitu, naléhej na něj, aby vyslyšel tvé vzdychání. Ať tvá bolest dolehne k němu, aby ti pak mohl říci: »Pán odpustil tvůj hřích.«“ (sv. Řehoř Veliký). Roztrhněte svá srdce, abychom se přes tuto trhlinu mohli v pravdě podívat na sebe. Roztrhněte svá srdce, otevřeme svá srdce, neboť pouze do roztrženého a otevřeného srdce může vstoupit milosrdná láska Otce, který nás volá a uzdravuje. Roztrhněte svá srdce, říká prorok, a apoštol Pavel nás téměř na kolenu žádá, abychom se „nechali smířit s Bohem“. Změna způsobu života je znamením a ovocem tohoto srdce roztrženého a usmířeného láskou, která nás převyšuje. Roztrhněte svá srd-

ce, abychom v tiché a pokojné modlitbě zakusili sladkost Boží něhy. Roztrhněme svá srdce, abychom zaslechli ozvěnu tolika roztrhaných životů a aby nás lhostejnost nečinila netečnými. Roztrhněme svá srdce, abychom byli schopni milovat láskou, jakou jsme my sami milováni, utěšovat útěchou, kterou jsme my sami utěšováni, a sdílet, co jsme dostali. Tato liturgická doba, která začíná, není zde pouze pro nás, ale také pro proměnu naší rodiny, našeho společenství, naší církve, naší vlasti a celého světa. Těchto čtyřicet dní je k tomu, abychom se obrátili ke svatosti Boží, abychom se stali spolupracovníky, kteří obdrželi milost a možnost obnovit lidský život tak, že každý člověk zakusí spásu, kterou nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním získal Kristus. Žádný projev ctnosti nemůže být veliký, pokud není těž přínosem pro druhé... „Takže, i když budeš trávit den v postu, i když budeš spát na tvrdé zemi, jíst popel a neustále vzdychat, pokud neprokazuješ dobro druhým, neděláš nic velkého“ (sv. Jan Zlatoústý).

Kard. Jorge Mario Bergoglio,
SJ 2/2013 (papež František)

ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ (25. 3.)

Žádný učený z nebe nespadol a z nebe nespadol ani Bůh. Bůh si zvolil svou cestu do světa prostřednictvím člověka, který se jmenuje Maria. A k Bohu není jiné cesty ze světa, než této cesty Boha ke světu. Je to cesta procházející třemi stanicemi. První stanicí můžeme nazvat mlčením. Ve světě se již stěží setkáme s tajemstvím. Bylo by zlé, kdyby mezi námi lidmi už žádná tajemství nebyla. Když přišel anděl k Marii, nebyl u toho tisk, kameramani ani žurnalisté. Co se tehdy stalo, to je tajemstvím mezi Bohem a Marií. A Maria je

Zvěstování Páně

pevná. Zatím ani jí nejbližší člověk, Josef, se o tom nemůže dozvědět. Není náhodou, že v totalitních státech jsou diskuse v tak vysokém kurzu. Povídají lidé se totiž nechají snadno ovlivnit, zatímco ovlivnit mlčenlivé lidi je velmi těžké. Vědí, co chtějí. Friedrich Nietzsche to vyjádřil slovy: „Chceš-li něco zvěstovat, naslouchej dlouho sám sobě. Kdo chce zapalovat jako blesk, musí být dlouho mrakem.“ Maria žila pod mrakem - byla zastíněna Duchem svatým. Mrak je znamením přítomnosti Boha ve světě. Kdo má stále srdce na jazyku, ztratí brzy srdce docela. Mnoho řečí a debat rozdrbje a třepí člověka, že je děravý jako cedník a vše, co mu Bůh svěřil, proteče. Takový člověk není pevný. U Marie je to opačně - je praobrazem soustředěného člověka, který je schopen mlčet, ponořit se do sebe, zachovat tajemství. Zde jsme pozváni do Mariiny školy, abychom se znovu naučili mlčet uprostřed hovorného světa, který je proto tak zranitelný a podléhající. Druhou skutečností, kterou na této cestě poznáváme, je to, že Maria nediskutuje, nevstupuje do dialogu. Církev není diskusní klub, ani debatní kruh teologů. Je v první řadě prostorem pro dialog mezi Bohem a člověkem. Zcela zřetelné to je na dialogu mezi andělem a Marií. Maria se nevyptává, má jen jeden dotaz - jak může ve své poníženosti realizovat Boží nabídku. Všichni jsme pozváni k dialogu s Bohem. Teprve potom se nám podaří dialog s lidmi. Až poté, co jsme s Bohem mluvili o lidech, můžeme plodně mluvit s lidmi o Bohu. Jsme pozváni k rozhovoru, a to k rozhovoru se samým Bohem. Bůh je plně připraven poradit nám s našimi problémy, neboť na počátku je Slovo. Bůh je připraven s námi ochotně jednat, neboť nás chce povolat k následování. A to třetí, co Maria činí? Podepisuje plnou moc, když říká andělovi: „Jsem služebnice Páně.“ Je to jako podpis šeku, na který dopíše částku sám Bůh. Tou částkou je hledání přístřeší v Betlémě, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ Částkou je útek do Egypta, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ Částkou je kříž na Golgotě, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ A částkou je vzkříšení o Velikonocích a také zde je podpisem: „Jsem služebnice Páně.“ Snad se nám podaří v osudové chvíli vydat takový podpis. Chce to dobře si to rozmyslet. Bůh nás vezme za slovo. Joachim Meisner, *Meditace o Panně Marii*

ŽIVOT JE ...

Život je krásný, obdivuj ho!
 Život je dobrý, vychutnávej ho!
 Život je sen, skutečni ho!
 Život je pozvání, přijmi je!
 Život je povinnost, vyplň ji!
 Život je hra, hraj ji!
 Život je vzácný, zacházej s ním pečlivě!
 Život je bohatství, opatruj je!
 Život je hádanka, vyřeš ji!
 Život je píseň, zpívej ji!
 Život je boj, pusť se do něj!
 Život je dobrodružství, odvaž se ho!
 Život je štěstí, uchovej si je!
 Život je drahocenný, neznič si jej!
 Život je život, vybojuj si ho!

Matka Tereza

ŽIVOT JE POVINNOST, VYPLŇ JI!

Lidské společenství se udržuje na zemi účastí na společném dobru, které vytvářely nespočetné generace před námi. S vděčností myslíme na jejich námahy, oběti a odříkání, na jejich věrnost v lásce, obdivujeme duchovní a kulturní bohatství, které nám zanechaly. Jak se zachováme my? Neochudíme příští generace o to, co jsme nedokázali přijmout a zachovat, udržet živé? Je povinností lásky přispět k tomuto společnému dobru. Jeden člověk viděl starého muže sázet strom. „To jsi tak pošetilý, že si myslíš, že ještě dočkáš plody?“ smál se mu. Starý muž odpověděl: „Když jsem přišel na svět, pil jsem vodu ze studny, kterou jsem nevykopal, jedl jsem ovoce ze stromu, který jsem nesázal. Užívám něčeho, na čem jsem nepracoval. Nechci být dlužníkem těch, kdo přijdou po mě. My lidé můžeme přežívat jen tak, že si přes hranice času podáváme ruce.“

Jiří Mikulášek, Přichází král

Na synodě jeden z mladých posluchačů ze Samojských ostrovů mluvil o církvi jako o kánoji, v níž starší lidé pomáhají udržet správný směr tím, že pozorují postavení hvězd, zatímco mladí mocně veslují s představou, co na ně tam vpředu čeká. Nedejme se odvést z cesty ani mladými lidmi, kteří si myslí, že dospělí jsou bezvýznamnou minulostí, která je překonaná, ani dospělými, kteří se domnívají, že vždycky vědí, jak by se mladí měli chovat. Ale vsedněme všichni do jedné kánoje a se stále novými podněty Ducha Svatého společně usilujme o lepší svět.

Papež František

MOST

Byl jednou jeden velký otočný most, který se klenul přes velkou řeku. Většinu dne byl otočený tak, že spočíval podél břehů řeky a dovoloval lodím proplouvat volně po obou jeho stranách. Ale v určité denní době přijížděl k řece vlak, a potom se most otočil napříč přes řeku, aby vlak mohl přejet.

V malé budce na břehu řeky seděl operátor, který ovládal natáčení mostu a jeho zajištění západkami, když měl projíždět vlak. Jednoho večera čekal na poslední vlak, hleděl do dálky snášejiím se soumrakem, až zahlédl světla lokomotivy. Vykročil k ovládnání a čekal, až vlak bude v předepsané vzdálenosti, kdy měl mostem otočit. Otočil mostem do příčné pozice, ale ke své hrůze shledal, že jistiění nefunguje. Jestliže však most nebude ve své poloze západkami zajištěn, znamená to, že až na něj vjede vlak, zhoupne se sem a tam na obou koncích a tím způsobí vykojení vlaku a jeho pád do řeky.

A byl to osobní vlak, plný cestujících!

Nechal tedy most nastavený napříč a utíkal po něm na druhou stranu řeky, kde byla páka, jíž mohl západky ovládat ručně. Už slyšel dunění vlaku, a tak se pověsil na páku celou svou vahou, aby most zajistil. Na síle tohoto muže záviselo mnoho životů.

Náhle však zaslechl ze strany od řídicí budky hlas, při němž mu tuhla krev v žilách: „Tatínku, kde jsi?“ Jeho čtyřletý synek přecházel most a hledal ho. Nejdřív chtěl na synka zakřičet: „Uteč, uteč!“ Ale vlak byl příliš blízko. Ty slabé nožky by nikdy most včas nepřeběhly. Muž už málem pouštěl páku, aby vyběhl, popadl syna a odnesl ho do bezpečí, ale uvědomil si, že už by se nestačil vrátit zpátky k páce. Bud' zahynou lidé ve vlaku, nebo jeho syn.

Rozhodl se v okamžiku. Vlak prosvíštel svou cestou a nikdo v něm si nebyl vědom slabého, rozdrčeného tělíčka, které se nemilosrdně zřítilo do řeky pod nárazem vlaku. A už vůbec nevěděli o nešťastném zlykajícím muži, který stále ještě visel na jistící páce, dlouho potom, co vlak zmizel v dálce.

Neviděli jej kráčet domů, pomalu, jako nikdy předtím, aby své ženě řekl, jak obětoval svého vlastního syna...

Jestli si teď dokážeš představit pocity, které plnily srdce tohoto muže, můžeš začít chápat pocity našeho nebeského Otce, když obětoval svého Syna, aby přemostil propast mezi námi a věčným životem. Můžeš se divit, že se země třásla a nebe se zatmělo, když jeho Syn

umíral?... A jak mu asi je, když chvátáme životem, aniž bychom věnovali i jen myšlenku tomu, co pro nás bylo vykonáno skrze Ježíše Krista? Kdy naposled jsi mu poděkoval za obětování Jeho Syna?...

*Převzato z internetu
 (Krátký film o několika lidských příbězích – Most 2003)*

VÁLKA NENÍ NIKDY NUTNÁ

“Každá válka je v konečném důsledku zbytečné krveprolití“. (papež František)

Modlitba za mír

Bože, ty jsi zdroj dokonalého pokoje. Prosíme tě za mír pro celý svět, pro všechny národy a pro celé lidstvo. Dej nám sílu překonávat zlo dobrem, odpouštět a šířit pokoj, abychom se směli nazývat tvými dětmi a svět aby se proměnil ve tvé království míru a pokoje.

(Kancionál č. 035)

*Sv. Barbory, pomocnice v nouzi,
 Sv. Floriána, ochránce v nebezpečí války,
 Sv. Václava, patrona míru,
 Sv. Ondřeje, patrona Ukrajiny,
 Sv. Cyrila a Metoděje, patroni Evropy,
 orodujte za nás.
 Maria, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.*

SVĚDECTVÍ**UMÍRAJÍCÍ MATKA ŠESTI DĚTÍ**

Jeden kněz vydává následující svědectví:

Začalo to kolem půlnoci, kdy mne zavolali do nemocnice k mladé umírající matce šesti dětí. Ještě na operačním sále jsem ji zaopatřil svátostí pomazání nemocných a po modlitbách jsem jí pod polštář vsunul Zázračnou medailku. Sestřičce jsem jen zašeptal: „Matka Boží by dnes mohla zprostředkovat takový malý zázrak – kvůli těm malým dětem ...“ Motívem mé důvěry byl končící se 11. říjen, den mateřství Panny Marie. Dva lékaři se snažili nemocné pomoci, a tak jsem z operačního sálu odešel.

Když jsem druhého dne ráno znovu přišel do nemocnice, sestra mi hned referovala, že pacientce se k velkému překvapení všech daří dobře. Právě vešel primář a s údivem se ptal: „Cože? Ta paní ještě žije?“ Sestra nás oba uvedla do pokoje, kde nás pacientka s úsměvem vítala a v ruce držela Zázračnou medailku. Primář nenacházel slov. Všichni jsme byli přesvědčeni, že Matka Boží pomohla. Po několika dnech ženu propustili domů.

SPLAŠENÝ KŮŇ

Na našem statku jsme byli zavale- ni polními pracemi. Soused nám přišel pomoci se svým potahem a pluhem. Při návratu domů si ještě pro něco odskočil, a v té chvíli si můj sedmnáctiletý, duševně nemocný syn sedl na jeho vůz, vzal do rukou opratě a začal švih- hat bičem. Zvíře se leklo, ba přímo spla- šilo a běželo jako posedlé sem a tam po cestě. Všichni jsme strnule hleděli. Můj nešťastný a k smrti polekaný syn začal křičet, ale koně nemohl uklidnit a zastavit. Už jsem čekal, že se stane něco hrozného. Jak jsem běžel za vo- zem, začal jsem se modlit. Chlapec vy- skočil z vozu a padl do trávy vedle ces- ty. Kůň běžel dál, dokud ho jeden rolník nezastavil.

Byl jsem přesvědčen, že se stal zá- zrak. Můj syn vždy s úctou nosíval na krku Zázračnou medailku. V posled- ní době ji však nenosil, protože se řetí- zek často trhal a medailka se ztrácela. A právě večer před tím dnem jsem ji sy- novi přišil na košili, neboť jsem si mys- lel, že ho nemohu nechat bez Mariiny ochrany. A hned den poté, v den, kdy přišla ona osudová příhoda, při níž se mému synovi nic nestalo, jsem v srdci pocítil hlubokou vděčnost k Matce Boží a úctu k Zázračné medailce.

*Peter J. Matuška,
Zázračná medailka*

Z HISTORIE

Rok 1981

Před 1. sv. přijímáním bylo připo- menuto: Úřední věstník pro duchovní správu „Duchovní pastýř“ upozorňuje na závažnost přípravy k 1. sv. přijímá- ní, na povinnost této přípravy nejen pro duchovní správce ale hlavně pro rodi- če. 1. sv. přijímání bylo v neděli 7. červ- na a prvokomunikantů bylo 60. Pohoš- tění dětí bylo pro Brumov na faře a pro Bylnici na „pálenici“. Pouť na sv. Hostýn se opět letos vydařila, byla 17. května a účastníků – poutníků bylo 4 autobu- sy (2 z Brumova, 1 z Bylnice a 1 ze Ště- pána). Asi 200 poutníků. Hlavní pouť na Provodově byla v neděli 9. srpna s účastí dvou autobusů poutníků. Pouť k sv. Anně do kaple na Kopci se pro ne- příznivé počasí a rozblácený terén ne- uskutečnila. Místo toho se v neděli odpo- ledne konala v kostele bohoslužba slo- va. Naši svatováclavskou pouť a hody jsme měli v neděli 27. září. Při obou mších svatých kázal dp. Jaroslav Kaš- par, kněz – důchodce z Val. Meziříčí.

SVATÍ

Sv. Josef (19. 3.)

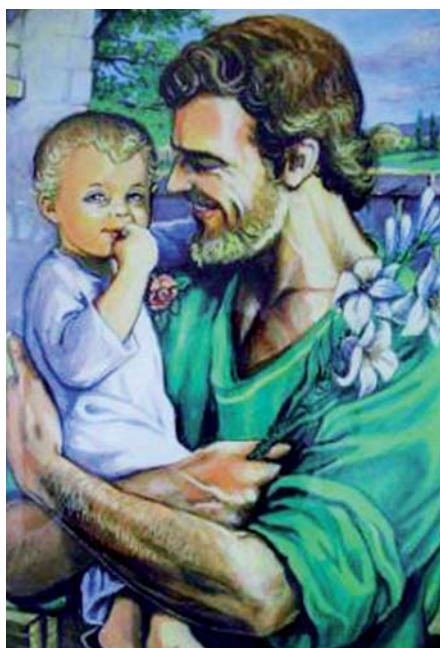
Josef byl velmi důležitou postavou v začátcích Ježíšova pozemského živo- ta. Také Marii byl nenahraditelnou opo- rou v jejím poslání. Zdá se, že je to jeho zvláštní charisma – obdivuhodným způ- sobem dokáže být oporou druhým, umí jim vytvářet zázemí, díky němuž se mo- hou dobře připravovat na své poslání a uskutečňovat je.

Pár věcí z Josefova života víme, avšak většina jich zůstává ve skrytu. Josef dokáže být ten druhý, umí zůsta- vat ve stínu, a přitom být věrně na svém místě. Nedere se dopředu, nepotřebuje být za každou cenu „ve světle reflekt- rů“, nevyžaduje vděk a uznání.

Na Josefovi je oslovující právě jeho vnitřní svoboda od sebe sama, napros- tá absence mužské ješitnosti, jeho ne- nápadnost. Na první pohled by se moh- lo zdát, že neudělal nic mimořádného – nezaložil žádný velký podnik, neměl plamenná kázání, nedělal zázraky. Ne- měl ani početnou rodinu, jíž by se mohl chlubit. Přitom ale svou skrytou věrnos- tí napomáhá tomu, aby uskutečnila zá- sadní událost dějin.

Svatý Josef nás může inspirovat v každém životním stavu: pohled na něj v nás posiluje věrnost a vytrvalost, jde- li o služby a práce, které v nás nebudí spontánní nadšení, protože jsou na prv- ní pohled podřadné a bezvýznamné. Možná by mohl být též patronem všech introvertů...?

*Josef Prokeš,
Novéna k svatému Josefovi*

OTČE NÁŠ

**Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé. Přijď králov-
ství tvé ...**

NEJMENŠÍ SEMÍNKO

Nikdo neví, jak k tomu došlo, ale v hrsti naducaných, lesklých pšeničných zrněk bylo malé černé zrníčko, které sko- ro nebylo vidět. Rozsévač hodil hrst zrn do rozorané půdy. Pšeničná zrnka se s velkou důstojností uvelebila do svých postýlek v dobré a voňavé hlíně.

Jakmile se mezi nimi objevilo malé černé semínko, mezi hroudami propukl velký smích. „Zmiz, ty skrčku!“ zavrčelo podrážděně tučné pšeničné zrnko, které- mu se semínko usadilo zrovna na břiše.

„Promiňte, pane,“ zašeptalo zrníčko. „Mrzí mě to.“

„Je to nejsměšnější semínko, jaké jsem tu kdy viděla!“ zaburácela smí- chem planá cibule.

Malé semínko bylo pokořeno těmi po- hrdavými slovy a cítilo se bídne. Zatím- co si ostatní semena doprávala pohod- lí a dobírala si ho pro jeho velikost, za- pustilo kořeny do vlhké půdy. Byla to pro ně velmi krutá zima. Ostatní seme- na usazená ve vlhké voňavé hlíně hrála karty a dávala si hádanky, aby se zaba- vila. Malé semínko však bralo své poslá- ní velmi vážně.

Přišlo léto. Lidé, kteří procházeli po cestičce u pšeničného pole, se zasta- vovali a udiveně ukazovali na vysokou, bujnou rostlinu, která se tyčila nad pše- ničným lánem.

Jednoho nazlátlého rána tudy šel i Je- žíš. Mluvil se svými přáteli, a když při- šel k rostlině, upřeně se na ni zahleděl. Vrabci se přestali překřikovat a i vítr, kte- rý se bavil šuměním pšeničných stébel a šustěním trávy v příkopu, zatajil dech.

Ježíš dobře věděl, jakou úžasnou ná- mahou vynaložilo malé semínko v zimě, a chtěl ho odměnit za to, že si tak věři- lo. Řekl: „Podívejte se na to hořčičné se- meno. Je sice nejmenší ze všech semen, ale když vyrostе, je větší než ostatní rost- liny a je z něho strom, takže přilétají ne- beští ptáci a hnízdí v jeho větvích.“

Pšenice, která čekala pochvalu za to, jak je důležitá, skoro uschla závistí. A malé semínko v zemi se mohlo zbláz- nit radostí.

Boží království je semínko svěřené všem lidem. Je nejmenší ze všech se- men, ale má v sobě sílu stát se největ- ším stromem. Při křtu jsi i ty přijal seme- no Božího království. Když kolem sebe ší- říš odpuštění, lásku a pokoj, roste v tobě Boží království jako malé semínko.

Bruno Ferrero, Otče náš

BLAHOPŘÁNÍ

Hodně zdraví, protože je vzácné, hodně štěstí, protože je krásné, hodně lásky, protože je jí málo, hodně všeho co by za to stálo. Všechno nejlepší, milí oslavenci.

Fm

Z LITURGIE

2. 3. 2022 Popeleční středa

„Tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.“

1. čtení: JI 2,12-18

2. čtení: 2Kor 5,20-6,2

Evangelium: Mt 6,1-6.16-18

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale před lidmi, jinak nemáte odplatu u svého Otce v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, nevytrubuj před sebou, jak to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby je lidé velebili. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když však dáváš almužnu ty, ať neví tvoje levice, co dělá tvoje pravice, aby tvoje almužna zůstala skrytá, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci. Ti se rádi stavějí k modlitbě v synagogách a na rozích ulic, aby je lidé viděli. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se ke svému Otci, který je ve skrytosti, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. A když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby lidem ukazovali, jak se postí. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však postíš ty, pomaž si hlavu a umyj si tvář, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je ve skrytosti; a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.“

Ozvěna slova:

Popeleční středou začíná doba postní, do které nás církev svatá uvádí starobylým obřadem, znamenajícím čela nebo hlavy posvěceným popelem se slovy: „Pomni, že jsi prach a v prach se obrátíš.“ Poprvé to člověk uslyšel na prahu ztraceného ráje. Byla to pro lidstvo první, nejbolestnější popeleční středa. Popel značí kajícínost, pomíjejícínost, smrt. Hříchem přišla na svět smrt, která obra-

cí člověka po stránce hmotné na prach, ve který se rozpadne též vše, na čem člověk žije. Proto nejdůležitější je činit pokání, odumírat tělu, jež se rozpadne v prach a popel a pečovat o duši, aby žila věčně. Pokání, sebezapírání, modlitba, častější návštěva kostela, přijímání svatých svátostí jsou prostředky, jimiž smyjeme své hříchy, obnovíme úsilí o své vykoupení, vnitřně se obrodíme, aby Ježíš pro nás netrpěl a nezemřel nadarmo a jeho krev pro nás nebyla vylita marně.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za křesťanskou odpověď na bioetické výzvy. Modleme se za nás křesťany, abychom tvář v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti.

Národní úmysl:

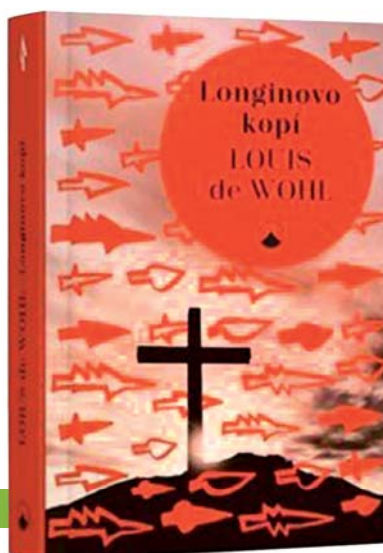
Za katechumeny. Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.

INSPIRACE K ČETBĚ

Longinovo kopí

Autor: Louis de Wohl

Román sahající od života v palácích Římské říše až po neklidné Judsko, kde střet lásky a zrady, pomsty a výkupného sebedarování vrcholí Kristovým ukřižováním. Je to příběh nejdramatičtější popravy na světě, přičemž hlavní postavou je tentokrát jeden z jejích nejméně známých účastníků – voják Longin, který do boku Krista na kříži zabolil kopí. Vynikající beletrista Louis de Wohl pokládal Longinovo kopí za své největší literární dílo.

HÁDANKY

1. Co zastaví padání vlasů?
2. Jak se pozná veselý cyklista?

VTIPY

● Udýchaný muž přiběhne k farmáři stojícímu na poli a zeptá se: „Promiňte pane, mohl bych vám přeběhnout támhle po tom poli? Hrozně potřebuji stihnout vlak v 16:23!“ Zemědělec pokrčí rameny a odpoví: „Ale jo, klidně. A když si vás všimne můj býk, stihnete i ten v 16:05.“

● Můj pes pořád honil lidi na kole. Nakonec už to zašlo tak daleko, že jsme mu to kolo museli vzít.

(Hádanky: 1. podlaha 2. má mouchy mezi zuby)

MŠE SV. V SIDONII

- 5.3. za rodiče Marii a Františka Minářovy
- 12.3. za rodiče Věru a Miroslava Kostkovy
- 19.3. za Josefa Nedavašku a dceru Janu
- 26.3. za otce Stanislava Maliňského, za otce Vladislava Ciagla
- 27. 3. Za Josefa Zúbka

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC BŘEZEN 2022

1.	ÚT	17.00	Za + Ladislava Sucháčka, + syna Ladislava, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ST	7.30 17.00	Za + rodiče Mackovy, + děti, + vnuka Františka a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Karla a Karlu Blanařovy, + sourozence, + rodiče, + zetě Františka a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	ČT	17.00	Za + Aloise Kolínka (20.výročí), + Marii Kolínkovou, + dceru Marii, + zetě Jozefa a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné Za + Josefa a Jiřinu Kráčmarovy, jejich + rodiče, sourozence a duše v očistci
5.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
6.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela Karla Žižku, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + syna Václava Fojtíka, + z rodiny, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu Za farníky
7.	PO	7.30	Za + Emílii Pindákovou, + manžela, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
8.	ÚT	17.00	Za + Františku a Karla Kostkovy, + rodiče Kostkovy a Struhařovy, jejich + děti, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
9.	ST	17.00	Za živé a + Františky z farnosti
10.	ČT	17.00	Za + rodiče Aloisii a Jaroslava Lysákovy, + prarodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	PÁ	17.00	Za + rodiče Kozubíkovy, Turčínovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	SO	7.30	Za + Josefa a Annu Trochtovy, + rodiče Bartošákovy, + syna Rostislava a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	NE	7.30 9.00 15.00	Za + manžela, + rodiče z obou stran, sourozence, + švagra Jiřího Fialu, duše v očistci, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Vincence a Annu Šánkovy, dvoje + rodiče, + zetě Jaroslava Za farníky
14.	PO	7.30	
15.	ÚT	17.00	Za + manžele Miklasovy, Dolanské, Sikorovy, Skácelovy a jejich děti
16.	ST	17.00	Za + manžela Františka, + bratra Ladislava, + rodiče Staníkovy a Fojtíkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu
17.	ČT	17.00	Za + Josefa Fojtu, + bratra, + rodiče, + rodiče Mišákovy, + děti, snachu a zetě, vnučku a pravnučku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	PÁ	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života, dar zdraví, požehnání a ochranu do dalších let
19.	SO	7.30 17.00	Za živé a +Josefy z farnosti
20.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Serišovy, Zelinovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manžela Zdeňka Mikše, + rodiče z obou stran, + děti, vnuky, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
21.	PO	7.30	Za + P. Stanislava Maliňského MIC (1. výročí)
22.	ÚT	17.00	Za + Josefa Horečného, + rodiče Hořákovy, Horečné, Vítkovy a jejich + děti, duše v očistci, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
23.	ST	17.00	Za + Lubomíra Janáčka, jeho + rodiče, + Jaroslava Macků, jeho + rodiče, + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ČT	17.00	Za + Františka a Boženu Fojtíkovy, + zetě Aloise, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
25.	PÁ	7.30 17.00	Za živou a + rodinu Dorňákovou a duše v očistci Za + rodiče Josefa a Anežku Krajčovy, jejich + dceru Janu Kostkovou s manželem, + rodiče, + sourozence, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
26.	SO	7.30	Za + Ludmilu Křížovou (1. výročí), + manžela, rodiče a živou rodinu
27.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Radka Chytíla (1.výročí), duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Za + rodiče Skřekovy, + syna, + bratry a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
28.	PO	7.30	Za + Jiřinu a Zdeňka Miklasovy, syna, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ÚT	17.00	Za + Aloise Hořáka, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	ST	17.00	Za + rodiče Bližňákovy, 3 + syny, dceru, + rodiče Ďulíkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	ČT	17.00	Za + Antonína Řeháka, + zetě Jaroslava Kostku, dvoje + rodiče, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie za živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz